

Den gamle röttesoldaten, M. 12206:1.

På Tockarps ägor utmed vägen mot Pörrtorpspet låg ett rödmålat hus med vita knutar, och ett mindre uthus, en rätt stor tomt kringgårdad med stensmur ett par vitmålad grindar ut till vägen. Där bodde den store restige soldaten Frostö Dal som had tjänat vid Frosta kompani vid Norsa Skärningarna. Den gamle röttesoldaten var typen av en sådan stor och grov, rak och djänslig, ända in i älderns dagar. Han var ingkars, och det var mest av ekonomiska skäl. Han förstärade sig själunda. "Jei att ha ett fruntimmer att tröta med, då blir jag förr ensam." Ett vackert drag hos Frostö Dal var hans bellighet i handlet och vandel. Hade han en skuld, skulle den betalas på utsatt dag, och detsamma följade han av dem som vara skyldiga honom. Ingen må nämnes hans renlighet i huset gahen vitstaurad, vit sjösand och småhugget ensis på gahet, som var brukligt för några tiotal år tillbaka, och alltid uppträdde han ren och snygg. I yngre dagar hade Frostö Dal arbetat som rullare vid Södra Stambanans byggande, börjande, som han sade vid Lunds bangård och arbetade genom hela Kronobergslän.

M. 12206: 2.

Vid rättsläggningen (hos stenkäggare Jönsson) skulle varje arbetare
hjuvas på en kanna brännvin, ämnen han fick komma in i laget. Dess-
utom skulle han ha kraften att bära en järnvägssten. Som soldat
blev Dal utkommenderad som fängvaktare vid fängelset i Malmö, de
uttog fängar till arbete vid hamnen. På Lyngbyhed i 38 år där han
främjat sanden. Han kom i brottare lag med en beväring som var mindre
än han. Frösta Dal tyckte upp honom belämde honom och släppte honom.
Svicka som den lille beväringen var, slog han omkull Dal, och flydde,
vitnet var nog det bästa för honom.

Dal var med på beväring i Danst - lyska kriget 1864. Men
der var bara att må godt. Enligt Dals utsaga vore de danska flickorna
så förtjusta i svensorna, att de knappast ville lämna dem när de
hemförestodades. Svenska staten fick betala stora summor i barn-
uppfostnings hjälp till danska flickor som fått barn med svenska
soldater. Dal åktade sig dock att fastna för några av de danska
flickorna. Hummen över medelåstern, skaffade sig Dal ett hus
i Stoby socken, På Tochners ägor, Västra Göringe. Det var

M. 12206:3.

en bit jord till. Där sådde ordning och reda i allt, och juvelat och smyggat var det i varje vrå. Där åkern slutade i backskanten, stög en trälla upp ur jorden. Han omgav källan med en stenmur och täckte trällan med ett väl hopfogat träntäcke han satte upp en träbänk och hängde en trästev på en trästolpe.

Här kan en tröttnadsvandare vila en stund och tärka sig, såde Dal. En natt brann Dals hus ner. Han räddade sig själv i sista minuten, men erbjöd brännår och omått vårdas på sjukhus. Sedan köpte han sig ett ^{hus} och där och där bodde han till sin död vid några och 90 års ålder, Det var historien om Nans Dal född på Stocholms gårdens i Perstorps församling. Soldat på Frosta kompani på Norra Skåningarna. En god typ av de gamle värre rote-soldaterna, ett material, som väl aldrig mera skall ingå i svenska krigsmakten. Och gud nåde dem som ville tadla krigarlivet de fick pistöst efter noter. Som han sade. De kan läsa folk att veta hur och göra folk av drumbar: